

har hørt allerede nu, skal sikre alt, hvad vi kan om retssikkerheden. Vi er også glade for, at regeringen godt tør spille lidt højt spil og sige, at den godt vil gå i front på det her område, for vi er enige i regeringens redegørelse, som mere end antyder, at kan vi komme i front her, kan vi måske også på den måde være med til at give dele af erhvervslivet fortrin i andre lande, fordi vi er hurtigt med på det her område.

Så vi vil fra radikal side gerne støtte de tiltag, der kommer, og være meget konstruktive i samarbejdet i de udvalgssammenhænge, hvor vi så kommer til at sidde og forhandle om disse ting.

Spørgsmålet om framelding og tilmelding har vi ikke endeligt afklaret, men jeg lytter meget til den socialdemokratiske ordførers bud på det her. Under alle omstændigheder skal sikkerheden gælde, sådan at arbejdet med de tusindvis af love, bekendtgørelser og cirkulærer, der skal forholde sig til de kommende lovgivninger, bliver gjort grundigt nok, så vi ikke taber noget af sikkerheden omkring disse spørgsmål ved en for hastig gennemgang. Men der er sat en dagsorden, og vi støtter den alt det, vi kan. Fremtiden er lige nu og her.

Kim Behnke (FP):

Den sag, vi nu har til forhandling, er så ufolkelig, som den overhovedet kan være. Der er næppe mange, der sidder klistret til skærmen for at høre om digital signatur og kryptering af elektronisk datakommunikation; men alligevel berører det os alle sammen.

Dengang vi gik fra at bruge checkblanketter til at bruge dankort, havde det en meget tung introduktion i Danmark. De fleste mennesker var lidt skeptiske, for når de havde et checkhæfte og udskrev checkblanketter, vidste de, at de selv havde skrevet 200 kr., at de selv havde sat deres underskrift og vidste, hvem de havde udleveret checken til. Men når man derimod proppede plastickort i en maskine, fik man nok en kvittering for, at man også havde betalt 200 kr., men kunne man nu være sikker på, at pengene blev hævet rigtigt fra ens konto, og kunne man være sikker på, at modtageren af beløbet fik det rigtige beløb?

Den skepsis forsvandt så i løbet af nogle år, og i dag er brugen af plastickortet i Danmark lige så udbredt som i mange andre lande. Vi tænker ikke over i det daglige, at overalt foregår der en strøm af ettaller og nuller i form af computere, der udveksler dataoplysninger. Vi

er vant til, at i et land som Danmark foregår det på betryggende vis, og det er meget sjældent, at der sker fejl. Den ene gang om året, hvor PBS har problemer, det er som regel lige op til jul, at computersystemerne bryder sammen, rydder det landets forsider, for det er en ekstraordinær nyhed, når tingene ikke fungerer i Danmark.

Det er et privilegium, vi læner os op ad, at alting fungerer. Vi har dygtige medarbejdere, og vi har ansvarsbevidste folk, som sørger for, at tingene fungerer. Det er meget sjældent, at vi ved danske domstole oplever retssager, hvor virksomheder har tvister om, hvorvidt elektronisk kommunikation er foregået på betryggende og korrekt vis.

Derfor kan man selvfølgelig stille spørgsmålet: Hvorfor interesserer de sig så i Folketinget for at gøre det her endnu mere sikkert? Og det er selvfølgelig, fordi vi har en forventning om, at brugen af den elektroniske datakommunikation bliver endnu mere udbredt, og at de ting, vi indtil videre har oplevet, kun er begyndelsen på en meget stor udvikling. Den hastighed, hvormed folk køber opkoblinger til Internet, og den interesse, der er for at bruge Internet til andet end at kigge på bare damer, spil og den slags, viser, at folk gerne vil bruge Internet også til andet end at sende blomster til deres mor. De vil gerne både kunne købe og handle aktier, de vil gerne kunne foretage transaktioner i deres lokale pengeinstitut osv.

Jo flere ting, vi foretager os, som er juridisk bindende, jo større er behovet for, at vi kan være 100 pct. sikre på, at den kommunikation, der foregår, ikke bare når korrekt frem, men at der heller ikke er nogen, der sidder og kigger os over skulderen og følger med i det, vi foretager os, og måske med kriminelle hensigter går ind og generer os.

Hvis verden udelukkende bestod af gode mennesker, havde vi ingen problemer hverken med digital signatur eller kryptering af data, men der findes desværre mennesker, som er parat til en kriminel adfærd, og derfor er vi nødt til at have en beskyttelse, lige så vel som vi beskytter pengetransporterne fra pengeinstitutter osv., og da er den digitale signatur en måde at gøre det på.

Men vi famler lidt i øjeblikket, og det fremgår også af redegørelsen. Der er jo ikke rigtig etableret nogen standard endnu. I flere amerikanske stater er man begyndt at lave regler om det, i EU er man i forskellige lande begyndt at gøre sig tanker, men der ligger ikke en færdig lego-